

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Eiropas Savienība, kuru šajā lietā pārstāv Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju piektās padomes 2013. gada 4. jūnija lēmumu lietā R 1308/2012-5 attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 010355527, vārds: "SUBSCRIBE", kā arī iepriekš pieņemto ITSB Preču zīmju nodaļas 2012. gada 22. maija lēmumu, tiktāl, ciktāl preču zīmei tika atteikta aizsardzība;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "SUBSCRIBE" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16. un 42. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10355527

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 83. panta, aplūkojot to kopsakarā ar vienlīdzīgas attieksmes principu un 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. un 14. pantu 11. protokola, kas ir stājies spēkā 1998. gada 1. novembrī, redakcijā, pārkāpums;
- Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2013. gada 5. augustā — T & L Sugars and Sidul Açúcares/Komisija

(Lieta T-411/13)

(2013/C 274/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: T & L Sugars Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) un Sidul Açúcares, Unipessoal L^{da} (Santa Iria de Azóia, Portugāle) (pārstāvji — D. Waelbroeck, lawyer, un D. Slater, Solicitor)

Prasītāju prasījumi:

- atcelt vairākas Komisijas regulas, ar kurām cukurniedru cukura pārstrādes uzņēmumiem tiek radīti nelabvēlīgi konkurences apstākļi, proti, i) Regulu Nr. 505/2013 ⁽¹⁾ un Regulu Nr. 629/2013 ⁽²⁾, ar ko nosaka ārkārtas pasākumus attiecībā uz ārpuskvotas cukura un izoglikozes laišanu Savienības tirgū ar samazinātu pārpalikuma maksājumu 2012./2013. tirdzniecības gadā, ii) Regulu Nr. 574/2013 ⁽³⁾ un Regulu Nr. 677/2013 ⁽⁴⁾, ar ko nosaka piešķiruma koeficientu par pieejamajiem ārpuskvotas cukura daudzumiem, ko ar samazinātu pārpalikuma maksājumu paredzēts pārdot Savienības tirgū, un iii) Regulu Nr. 460/2013 ⁽⁵⁾ par minimālā muitas nodokļa noteikšanu cukuram trešajai konkursa kārtai saskaņā ar konkursa procedūru, kā arī Regulu Nr. 542/2013 ⁽⁶⁾ par minimālā muitas nodokļa noteikšanu cukuram ceturtajai konkursa kārtai saskaņā ar konkursa procedūru, un atzīt par pieņemamu un pamatotu iebildi par prettiesiskumu, kas celta saskaņā ar LESD 277. pantu pret Regulu Nr. 36/2013 ⁽⁷⁾, ar ko izsludina uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus pastāvīgajā konkursā 2012./2013. tirdzniecības gadam KN kodiem 1701 14 10 un 1701 99 10 atbilstīga cukura importam, piemērojot pazeminātu muitas nodokļa likmi;

- pakārtoti, iebildi par prettiesiskumu, kas celta saskaņā ar LESD 277. pantu, pret Regulu Nr. 505/2013 un Regulu Nr. 629/2013, atzīt par pieņemamu un pamatotu;

- atzīt Regulas Nr. 1234/2007 ⁽⁸⁾ (Pārstrādātā regula) 186. panta a) punktu par prettiesisku saskaņā ar LESD 277. pantu, ciktāl ar to netiek pareizi transponētas attiecīgās Regulas Nr. 318/2006 ⁽⁹⁾ tiesību normas;

- piespriest ES, ko pārstāv Komisija, atlīdzināt jebkurus zaudējumus, kas radušies prasītājam tāpēc, ka Komisija nav pildījusi savas juridiskās saistības, un noteikt šo kompensāciju par prasītājam nodarīto kaitējumu laikā no 2013. gada 1. aprīļa līdz 2013. gada 30. jūnijam EUR 42 261 036 apmērā, pieskaitot jebkādus pašreizējus zaudējumus, kas radušies vai radīsies prasītājam pēc minētā datuma, vai jebkuru citu naudas summu, kas atspoguļo prasītājiem radušos zaudējumus, vai zaudējumus, kas tiem radīsies un ko tie norādīs šī tiesas procesa laikā, it īpaši pienācīgi ņemt vērā turpmākus zaudējumus, visām iepriekš minētajām summām pieskaitot procentus no dienas, kad Tiesa pasludinās spriedumu, līdz faktiskās samaksas dienai, un

- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza astoņus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts nediskriminācijas princips, jo, pirmkārt, Regulā Nr. 505/3013 un Regulā Nr. 629/2013 esot paredzēts nemainīgs, vispārpieņemojams pārpalikuma maksājums EUR 177 un EUR 148 apmērā par tonnu — proti, mazāk kā puse no parastajiem EUR 500 par tonnu — kuru piemēro īpašiem daudzumiem (kopā 300 000 tonnām) cukura, sadalot tos vienlīdzīgi tikai starp cukurbiešu ražotājiem, kas iesnieguši pieteikumus. Otrkārt, Regulā Nr. 36/2013 esot noteikts nezināms, neparedzams muitas nodoklis, kas piemērojams tikai izsoles uzvarētājiem (kuri var būt cukurniedru pārstrādes uzņēmumi, cukurbiešu pārstrādātāji vai jebkura cita trešā persona), par neprecizētu kopējo apmēru.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpta Pārstrādātā regula, kā arī neesot atbilstoša juridiskā pamata, jo attiecībā uz Regulu Nr. 505/3013 un Regulu Nr. 629/2013 Komisijai nav nekādu pilnvaru palielināt kvotas un, gluži pretēji, Komisijai ir jānosaka lieli, preventīvi nodokļi par ārpuskvotas cukura laišanu ES tirgū. Attiecībā uz nodokļu izsolēm Komisijai noteikti nav pilnvaru vai varas noteikt šādu pasākumu, kāds nekad nav bijis paredzēts pamata tiesību aktos.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts tiesiskās noteiktības princips, jo Komisija esot radījusi sistēmu, atbilstoši kurai muitas nodokļi nav paredzami un netiek noteikti, piemērojot vienvērtīgus, objektīvus kritērijus, bet drīzāk tiek noteikti, pamatojoties uz subjektīvu vēlmi maksāt (turklāt tādu tirgus dalībnieku vēlmi maksāt, uz kuriem šajā ziņā attiecas ļoti dažāda ietekme un stimuli), nepastāvot faktiskai saiknei ar faktiski ievestajām precēm.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts samērīguma princips tiktāl, ciktāl Komisija viegli varēja pieņemt tādu mazāk ierobežojošus pasākumus nepietiekamā piedāvājuma novēršanai, kuri nebūtu nelabvēlīgi tikai pārstrādes uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar importu.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts tiesiskās palāvības princips, jo prasītāji tiesiski pamatoti esot palāvušies, ka Komisija izmantos Regulā Nr. 1234/2007 paredzētos veidus, lai atjaunotu rafinējamā niedru jēlcukura piedāvājumu. Prasītāji arī tiesiski palāvušies, ka Komisija saglabās līdzsvaru starp pārstrādes uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar importu, un valsts cukura ražotājiem.
- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts pienācīgas rūpības un labas pārvaldības princips, jo cukura tirgus pārvaldībā Komisija vairākkārt pieļāvusi būtiskas kļūdas un nonākusi pretrunās pati ar sevi, kas labākajā gadījumā

liecinot par izpratnes trūkumu par galvenajiem tirgus mehānismiem. Piemēram, tās bilance — kas ir viens no galvenajiem rīkiem intervences tirgū saturam un tempam — bija ar rupjām kļūdām un bija balstīta uz neskaidru metodiku. Vēl jo vairāk, Komisijas veiktās darbības bija acīmredzami nepiemērotas, ņemot vērā nepietiekamo piedāvājumu.

- 7) Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 39. pants, jo Komisija nav sasniegusi divus no šajā Līguma normā izvirzītajiem mērķiem.
- 8) Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta [Komisijas] Regula Nr. 1006/2011⁽¹⁾. Par balto cukuru piemērotie nodokļi patiešām ir tikai nedaudz lielāki nekā nodokļi par jēlcukuru; atšķirība ir tikai EUR 20 par tonnu. Tas ir klajā pretrunā EUR 80 atšķirībai starp parasto ievadmultas nodokli par rafinētu cukuru (EUR 419) un rafinējamu jēlcukuru (EUR 339), kas noteikti [Komisijas] Regulā Nr. 1006/2011.

Turklāt, pamatojot prasību atlīdzināt zaudējumus, prasītāji apgalvo, ka Komisija ar savu bezdarbību un neatbilstošu rīcību esot smagi un acīmredzami pārkāpusi rīcības brīvību, kas tai piešķirta Regulā Nr. 1234/2007. Turklāt ar to, ka Komisija nav veikusi piemērotus pasākumus, esot acīmredzami pārkāpta tiesību norma, ar ko "indivīdiem paredzēts piešķirt tiesības". Komisija it īpaši esot pārkāpusi ES vispārējos tiesiskās noteiktības, nediskriminācijas, samērīguma un tiesiskās palāvības principus un pienācīgas rūpības un labas pārvaldības pienākumu.

-
- (1) Komisijas 2013. gada 31. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 505/2013, ar ko nosaka turpmākus ārkārtas pasākumus attiecībā uz ārpuskvotas cukura un izoglikozes laišanu Savienības tirgū ar samazinātu pārpalikuma maksājumu 2012./2013. tirdzniecības gadā (OV L 147, 3. lpp.).
  - (2) Komisijas 2013. gada 28. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 629/2013, ar ko nosaka turpmākus ārkārtas pasākumus attiecībā uz ārpuskvotas cukura un izoglikozes laišanu Savienības tirgū ar samazinātu pārpalikuma maksājumu 2012./2013. tirdzniecības gadā (OV L 179, 55. lpp.).
  - (3) Komisijas 2013. gada 19. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 574/2013, ar ko nosaka piešķiruma koeficientu par pieejamajiem ārpuskvotas cukura daudzumiem, ko ar samazinātu pārpalikuma maksājumu paredzēts pārdot Savienības tirgū 2012./2013. tirdzniecības gadā (OV L 168, 29. lpp.).
  - (4) Komisijas 2013. gada 16. jūlija Īstenošanas regula (ES) Nr. 677/2013, ar ko nosaka piešķiruma koeficientu par pieejamajiem ārpuskvotas cukura daudzumiem, ko ar samazinātu pārpalikuma maksājumu paredzēts pārdot Savienības tirgū 2012./2013. tirdzniecības gadā (OV L 194, 5. lpp.).
  - (5) Komisijas 2013. gada 16. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 460/2013 par minimālā muitas nodokļa noteikšanu cukuram trešajai konkursa kārtai saskaņā ar konkursa procedūru, kas uzsākta ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 36/2013 (OV L 133, 20. lpp.).

- (6) Komisijas 2013. gada 13. jūnija Regula (ES) Nr. 542/2013 par minimālā muitas nodokļa noteikšanu cukuram ceturtajai konkursa kārtai saskaņā ar konkursa procedūru, kas uzsākta ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 36/2013 (OV L 162, 7. lpp.).
- (7) Komisijas 2013. gada 18. janvāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 36/2013, ar ko izsludina uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus pastāvīgajā konkursā 2012./2013. tirdzniecības gadam KN kodiem 1701 14 10 un 1701 99 10 atbilstīga cukura importam, piemērojot pazeminātu muitas nodokļa likmi (OV L 16, 7. lpp.).
- (8) Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (OV L 299, 1. lpp.).
- (9) Padomes 2006. gada 20. februāra Regula (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju (OV L 58, 1. lpp.).
- (10) Komisijas 2011. gada 27. septembra Regula (ES) Nr. 1006/2011, ar ko groza 1 pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 282, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 9. augustā — Chin Haur Indonesia/Padome

(Lieta T-412/13)

(2013/C 274/43)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Chin Haur Indonesia, PT (Tangerang, Indonēzija)* (pārstāvji — *T. Müller-Ibold* un *F.-C. Laprėvotte*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— daļēji atcelt Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 501/2013 (1) 1. panta 1. un 3. punktu, ciktāl ar to uz prasītāju ir attiecināts antidempinga maksājums un noraidīts tās lūgums piešķirt atbrīvojumu;

— piespriest Padomei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās un ar to saistītos izdevumus saistībā ar šo lietu;

— veikt pasākumus, kurus tiesa uzskata par atbilstošiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija un Padome nav pierādījušas apiešanas praksi saistībā ar importu no Indonēzijas un tādējādi ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo:

— secinājums, ka ir notikušas izmaiņas tirdzniecības struktūrā, ir acīmredzami kļūdaini;

— Padome ir maldīgi apgalvojusi, ka Indonēzijas ražotāji, īpaši prasītāja, caur Ķīnu ES ir ievēduši velosipēdus.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir maldīgi atzinusi, ka prasītāja nesadarbojās un ka šī nesadarbošanās ir pamats lūguma piešķirt atbrīvojumu noraidīšanai, jo:

— prasītāja sadarbojās atbilstoši savām iespējām;

— konstatējums par nesadarbošanos ir nepamatots;

— Padomes atzinums par nesadarbošanos ir pamatojuma nenorādīšana;

— Padome nav ņēmusi vērā prasītājas sniegto papildinformāciju.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka izmeklēšanas procedūrā ir tikušas pārkāptas prasītājas procesuālās tiesības, jo:

— Komisija nav izpildījusi tās pienākumu saglabāt neitralitāti, izskatot tai iesniegtos pierādījumus;

— Komisijas veiktajā izmeklēšanā tika pieļauti procesuāli pārkāpumi.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atteikums prasītājai piešķirt atbrīvojumu ir vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, jo:

— Komisija prasītāju ir diskriminējusi, piešķirot atbrīvojumu līdzīgā situācijā esošiem eksportētājiem un noraidot prasītājas lūgumu piešķirt atbrīvojumu;

— prasītājai kļūdaini ir tikusi piemērota tāda pati attieksme kā citiem ražotājiem, kuri nesadarbojās vispār.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Īstenošanas regulā ietvertie konstatējumi par kaitējumu un dempingu neatbilst Antidempinga pamatregulai, jo:

— konstatējums par antidempinga maksājuma koriģējošās ietekmes mazināšanu ir kļūdaini;